

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Richarda Bureša v trestnej veci odsúdeného **P. G. a spol. pre trestný čin lúpeže** podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, na neverejnom zasadnutí 9. septembra 2014 o sťažnosti odsúdeného P. G. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo 4. augusta 2014, sp. zn. 6Ntok 1/2013, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. napadnuté uznesenie **sa z r u š u j e .**

Odsúdený **P. G.**, nar. X. v M., trvale bytom M.M. , t. č. v Ústave na výkon väzby Leopoldov,

sa p r e p ú š ť a z väzby na slobodu.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trnave uznesením zo 4. augusta 2014, sp. zn. 6Ntok 1/2013, podľa § 403 Tr. por. s použitím § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. vzal odsúdeného P. G. do väzby s tým, že táto sa bude vykonávať v Ústave na výkon väzby Leopoldov.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nenahradil väzbu odsúdeného P. G. dohľadom probačného a mediačného úradníka nad odsúdeným.

Proti tomuto uzneseniu včas podal sťažnosť odsúdený P. G..

V jej písomnom odôvodnení namietol, že väzbu v posudzovanej veci vykonal v čase od 13. decembra 2004 do 13. decembra 2006, po prepustení z nej, aj keď mu hrozilo uloženie vysokého trestu, nikam neušiel, žil riadnym životom a súdu bol k dispozícii.

Z týchto dôvodov navrhol, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie zrušil a prepustil ho z väzby na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti odsúdeného P. G. preskúmal v súlade s § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť odsúdeného **je dôvodná**.

Z obsahu predloženého procesného spisu vyplýva, že Krajský súd v Trnave uznesením zo 4. augusta 2014, sp. zn. 6Ntok 1/2013, rozhodol tak, že

I.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. s poukazom na ustanovenie § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov v trestnej veci odsúdeného P. S., nar. X. a P. G., nar. X., vedenej na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 2T 9/2005, p o v o l i l v prospech P. S., nar. X., obnovu konania a s poukazom na ustanovenie § 401 Tr. por. aj v prospech spoluodsúdeného P. G., nar. X.,

II.

Podľa § 400 ods. 1 Tr. por. zrušil výrok o treste z rozsudku Krajského súdu v Trnave z 29. novembra 2010, sp. zn. 2T 9/2005, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. apríla 2011, sp. zn. 6 To 3/2011, vo vzťahu k osobám odsúdených P. S., nar. X. a P. G., nar. X., ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V súlade s ustanovením § 403 Tr. por. krajský súd po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o povolení obnovy konania rozhodol bezodkladne napadnutým uznesením aj o väzbe odsúdeného P. G..

V pôvodnom konaní bol odsúdený P. G. vzatý do väzby uznesením Okresného súdu Senica z 15. decembra 2004, č.k. Tp 24/04-62, z dôvodov uvedených v § 67 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 s tým, že táto mu začala plynúť 13. decembra 2004.

Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. decembra 2006, sp. zn. 3 Ntv 42/2006, podľa § 71 ods. 2 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 lehota trvania väzby odsúdenému predĺžená nebola s odôvodnením, že dôvody pre ktoré vec v dvojročnej lehote nebolo možné prejednať a rozhodnúť pre absenciu obťažnosti alebo iného závažného dôvodu neboli objektívneho charakteru.

Následne rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 29. novembra 2010, sp. zn. 2T 9/2005, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. apríla 2011, sp. zn. 6 To 3/2011, bol odsúdený P. G. v bode 1/ uznaný za vinného z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., v bode 2/ z pokusu trestného činu krádeže podľa § 8 ods. 1, § 9 ods. 2, § 247 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., v bode 3/ z trestného činu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 247 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a v bode 4/ z trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 na tom skutkovom základe, že

1/ obžalovaný P. G., obžalovaný P. S. a obžalovaný P. M. po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 26. septembra 2004 v čase asi o 04.40 hod. v L. v objekte bývalého PD L. na čerpacej stanici zv. J. prepadli pracovníčku čerpacej stanice E. B., nar. X. tým spôsobom, že po príchode na čerpaciu stanicu na osobnom motorovom vozidle zn. Ford Escort, tmavozelenej farby s dosiaľ nezisteným evidenčným číslom zastavili pri výdajnom stojane benzínu UNI 95, vystúpili z vozidla a po výzve pracovníčky čerpacej stanice, že sa platí vopred, P. M. zostal stáť pri vozidle a P. G. spolu s P. S., ktorý mal na hlave čiernu

kuklu, prišli k okienku pokladne, kde P. S. pištoľou ktorú držal v ruke, vyrazil sklenenú výplň na okne pokladne, následne otvoril okno a na pracovníčku čerpacej stanice namieril pištoľ a povedal jej „naval' prachy“, čo E. B. neurobila a začala kričať o pomoc, na čo jeden z nich jej povedal „nekrič, lebo Ťa odbachnem a naval' prachy“, pričom po tejto vyhrážke im pracovníčka čerpacej stanice zo strachu vydala finančnú hotovosť z pokladne vo výške 6 100 Sk, ktorú od nej zobral P. S., následne obaja utiekli k vozidlu, kde na nich čakal P. M., ktorý stál opodiaľ a dával pozor, všetci traja nasadli do vozidla a s vozidlom odišli do mesta preč, čím uvedeným konaním spôsobili spoločnosti J., IČO: X. škodu vo výške 6 100 Sk (202,48 €),

2/ dňa 3. júna 2004 v čase o 02.30 hod. v obci P. po vzájomnej dohode v úmysle vykonať krádež predajného novinového stánku PNS a odcudziť z neho nájdené veci M. B. s L. F. (voči ktorým je vedené osobitné konanie), prišli k predajnému novinovému stánku PNS, ktorý sa nachádza pri kultúrnom dome oproti rodinného domu č. p. X. v obci P. a M. B. s L. F. vytrhli železnú tyč, ktorou bola zaistená sieťová kovová mreža presklenej časti stánku PNS, následne M. B. prineseným diamantom na rezanie skla rezal na presklenej časti stánku za odklopenou sieťovou kovovou mrežou, pričom boli na mieste vyrušení príslušníkmi Obvodného oddelenia Policajného zboru Holíč a z miesta činu utiekli a F. D., (voči ktorému je vedené osobitné konanie) s P. G. po celú dobu páchania skutku dávali pozor, čím majiteľovi stánku Ž. T. T., nar. X. spôsobili škodu vo výške 400 Sk, poškodením zariadenia novinového stánku (13,28 €),

3/ spoločne po vzájomnej dohode s L. F., F. D. a M. B., (voči ktorým je vedené osobitné konanie) dňa 3. júna 2004 v čase asi o 00.30 hod. prišli na osobnom motorovom vozidle zn. Žiguli červenej farby e.. č. P., ktoré užíval P. G. do RO G. v k. ú. Š. za účelom odcudzenia benzínu z odstavených osobných motorových vozidiel, kde zaparkovali pri motorovom vozidle zn. Š 120 červenej farby e. č. O., ktorého majiteľom je M. B., nar. X.X., bytom C., ul. P. č. p. X., Česká republika, vystúpili z vozidla, kde F. D. otvoril kapotu motora na vozidle Š 120 a začali vypúšťať benzín, načo boli vyrušení majiteľom vozidla, ktorý sa za nimi rozbehol, kde ho pri tom F. D. uderil rukou do tváre, následkom čoho spadol na zem a odobral sa do otvorenej chatky, z ktorej odcudzil mobilný telefón zn. Siemens C 55,

peňaženku s finančnou hotovosťou vo výške 1 000 Sk, 100 Kč a doklady na meno M. B. z Českej republiky, čím majiteľovi vozidla a odcudzených vecí spôsobili škodu vo výške najmenej 6 544 Sk (217,22 €),

4/ dňa 29. septembra 2004 v presne nezistenom čase v Š. uzavrel nájomnú zmluvu s prenajímateľom – S. S. – zastúpená otcom R. C., ktorej predmetom bolo získanie finančných príjmov z prenájmu nákladného automobilu zn. LIAZ 110, EČ: S., zapísaného v technickom preukaze č. X. a prívesu EČ: S., zapísanom v technickom preukaze č. X. so 7 kusmi hliníkových bočníc v hodnote 70 000 Sk a 4 ks pneumatík o rozmere 11x20 v hodnote 40 000 Sk podľa vyjadrenia prenajímateľa, kde výška nájomného medzi zmluvnými i stranami činila 10 000 Sk mesačne, ktoré sa zaviazal nájomca poukazovať v hotovosti prenajímateľovi vždy do konca príslušného mesiaca, do úplného splnenia, t.j. do výšky 60 000 Sk, čo bola konečná suma a po splatení by bola kvalifikovaná ako kúpna cena, čo do dnešného dňa nevykonal, odovzdal jazdnú súpravu do zberných surovín v obci Č. a spôsobil tak poškodenej S. S. škodu vo výške 170 000 Sk (5 642,97 €).

Za to mu bol podľa § 234 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 3 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol odsúdený pre výkon uloženého trestu zaradený do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny.

Podľa § 49 ods. 1 Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v trvaní 3 (tri) roky, 8 (osem) mesiacov.

Súčasne bol zrušený rozsudok Okresného súdu Levice z 9. novembra 2009, sp. zn. 3T 268/09, a trestný rozkaz Okresného súdu Malacky z 11. marca 2010, sp. zn. 2T 43/2009, ohľadom tohto odsúdeného vo výroku o treste.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 bol odsúdený P. G. povinný uhradiť škodu poškodenej S. S., nar. X., bytom Š., zastúpenej otcom R. C., bytom Š. vo výške 5 642,07 € (170 000 Sk).

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. obžalovaný P. G. bol spolu so spoluobžalovanými P. S. a P. M. zaviazaní uhradiť poškodenej strane Y., škodu vo výške 202,48 € (6 100 Sk).

Podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že ujde, alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko, alebo ak mu hrozí vysoký trest.

Z obsahu citovaného uznesenia Okresného súdu Senica je zrejmé, že u odsúdeného P. G. konkrétne skutočnosti na podklade ktorých bol vzatý do väzby z dôvodu § 67 ods. 1 písm. a/ Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 spočívali v tom, že nemal stále bydlisko.

Z obsahu predloženého procesného spisu vyplýva, že po prepustení z väzby na slobodu v priebehu súdneho konania vedeného na Krajskom súde v Trnave po vypátraní pobytu odsúdeného bol tento súdu k dispozícii, hlavného pojednávania sa zúčastňoval, alebo požiadal o ospravedlnenie svojej neprítomnosti na tomto úkone a napokon požiadal, aby hlavné pojednávanie bolo vykonané v jeho neprítomnosti.

Po prepustení na slobodu až do právoplatného odsúdenia odsúdený opätovne do väzby vzatý už nebol a ako v podanej sťažnosti správne namietol, po prepustení z väzby na slobodu napriek hrozbe uloženia vysokého trestu až do svojho právoplatného odsúdenia nikam neušiel.

Na podklade týchto zistení, na rozdiel od prvostupňového súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v súčasnom štádiu trestného stíhania neexistujú žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňujú obavu z konania odsúdeného uvedené v § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por., t. j., že na slobode odsúdený ujde, alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu. Totožnosť odsúdeného je známa, má stále bydlisko a hrozba vysokým trestom sama osebe, bez spojenia s inými skôr uvedenými skutočnosťami tento dôvod väzby nezakladá. Napokon ani súd prvého stupňa okrem hrozby vysokého trestu, resp. že v pôvodnom konaní mu taký trest uložený bol, neuviedol v napadnutom rozhodnutí žiadne iné konkrétne skutočnosti, ktoré by tento dôvod väzby odôvodňovali.

Väzba je zaisťovací procesný úkon, ktorý vzhľadom na ustanovenie čl. 17 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky predstavuje najzávažnejší zásah do osobnej slobody občanov, ku ktorému môže dôjsť len v prípade splnenia zákonom ustanovených dôvodov. Väzbu a dĺžku jej trvania možno v konkrétnom prípade ospravedlniť, len ak existujú jasné náznaky skutočného verejného záujmu, ktoré napriek prezumpcii neviny prevažujú nad právom obvineného na osobnú slobodu. Tieto však v posudzovanom prípade v súčasnom štádiu trestného stíhania u odsúdeného zistené neboli.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však na záver poznamenáva, že v prípade, ak sa odsúdený v budúcnosti dopustí niektorého z konaní uvedených v § 71 ods. 2 Tr. por., môže byť napriek tomuto rozhodnutiu opätovne vzatý do väzby, ktorej lehota sa vzhľadom na ustanovenie § 77 ods. 3 Tr. por. posudzuje samostatne a nezávisle od dĺžky trvania väzby v pôvodnom konaní.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 9. septembra 2014

JUDr. Martin P i o v a r t s y , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová